

Arrest

nr. 283 965 van 27 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. ANDRIEN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 12 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het arrest met nr. X van de Raad van 18 november 2022 waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. PAQUOT, die *loco* advocaat D. ANDRIEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. NUYTS die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partij diende op 13 november 2018 een volgend (vierde) verzoek om internationale bescherming in.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besliste op 30 januari 2019 tot de niet-ontvankelijkheid van dit verzoek. Dit is de bestreden beslissing, die luidt al volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en een soennitische moslim te zijn van Arabische origine. U verklaarde afkomstig te zijn uit de Hurriya al Thaniya-wijk, Bagdad (Centraal-Irak). U bent ongehuwd.

*U zou samen met uw vader als automechanici hebben gewerkt. Begin 2007 zou u met uw familie jullie woning verlaten hebben omwille van het sektarische geweld. Jullie zouden zelf geen problemen hebben gekend maar gezien veel soennieten werden gedood en sjiiitische milities de soennieten aanmaanden te vertrekken zouden jullie de wijk hebben verlaten. Jullie zouden vervolgens in de Ghazaliya-wijk zijn gaan wonen. Na een jaar gingen jullie in de Dualay-wijk wonen. U zou Irak op 4 september 2015 verlaten hebben en dit omwille van verschillende problemen die u en uw familie meemaakten, i.c. werd uw familie onder druk gezet door de militie 'Asaeb Ahl al Haqq' (AAH) om een grote geldsom te betalen. AAH-leden poogden u aan te rijden en dreigden ermee u te vermoorden, er werd een bedreiging op de muur van jullie woning aangebracht - vermoedelijk door AAH. Eveneens werd uw neef tijdens een inval in zijn woning door gemaskerde personen vermoord op een moment dat u bij hem op bezoek was. U verliet Irak en reisde naar België, waar u op 12 september 2015 aankwam en op 14 september 2015 **een eerste verzoek om internationale bescherming** indiende.*

Ter staving van uw eerste verzoek legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw rijbewijs, een kopie van een woonkaart op naam van uw vader, een kopie van de identiteitskaart van uw schoonbroer, een kopie van de identiteitskaart van uw zus, een kopie van de woonstkaart op naam van uw schoonbroer, kleurenkopieën van een medisch rapport op naam van schoonbroer, een kleurenscaan van de overlijdensakte op naam van uw neef, een kopie van de identiteitskaart van uw overleden neef, een kleurenscaan van een doktersrapport opgesteld na het schietincident, een kleurenkopie van een foto van uw overleden neef, kleurenkopieën van twee foto's van uw familieleden en kleurenkopieën van drie foto's van de bedreiging die op de muur van uw huis werd gezet.

Op 29 februari 2016 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 30 juni 2016 werd deze weigeringsbeslissing bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). U tekende geen cassatieberoep aan tegen deze weigeringsbeslissing.

*Zonder het Belgische grondgebied te verlaten, diende u op 1 september 2016 **een tweede verzoek** in. U volhardde in uw voorgaande verklaringen en haalde aan nog bijkomende problemen te hebben gekend in Irak. Zo zou u thans problemen kennen met de familie en stam van uw overleden neef, i.c. de Al Zubaidi-stam. Ze zouden u verantwoordelijk houden voor diens dood omdat hij werd neergeschoten bij een inval van de militieleden op een moment dat u daar ondergedoken zat, zo stelt u. Op 12 augustus 2016 zouden leden van de Al Zubaidi-stam naar uw huis gekomen zijn en dit hebben beschoten. Op 20 augustus 2016 zou uw vader thuis zijn ontvoerd door gewapende militieleden die naar u op zoek waren.*

Ter staving legde u kopieën voor van een gerechtelijk dossier in verband met de beschieting van de woning

Op 22 februari 2017 besliste het CGVS tot een weigering van inoverwegingname van uw tweede asielaanvraag. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

*U verliet het Belgische grondgebied niet en diende vervolgens op 8 januari 2018 **een derde verzoek** in. U steunde zich hierbij op de motieven die u in uw eerste twee verzoeken uiteenzette.*

U voegde hier aan toe dat uw stam u op 10 oktober 2016 verstoten had, zij niets met u te maken wilden hebben en dat niemand u bij een terugkeer zal verdedigen. Ook zag uw moeder auto's in de straat en was zij bang om zich alleen op straat te begeven.

Ter staving van uw derde verzoek legde u volgende documenten neer: originele documenten van het gerechtelijk dossier, foto's van uw huis in Hay Aour, een document van de verstoting door uw stam, een DHL-enveloppe, een kopie van de identiteitskaart van uw moeder en buurman en een getuigbrief van een kennis in België.

Op 15 maart 2018 besliste de Commissaris-generaal uw derde verzoek niet in overweging te nemen. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Nadat uw derde verzoek werd afgewezen verliet u het Belgisch grondgebied en u reisde naar Duitsland waar u om internationale bescherming verzocht. U werd echter op 12 november 2018 naar België teruggestuurd daar België, gezien de Dublin-procedure, voor uw verzoek verantwoordelijk is.

Op 13 november 2018 verzocht u hier voor **de vierde keer** om internationale bescherming. U volhardt in uw voorgaande verklaringen en stelt dat uw vader op 16 mei 2017, omwille van u, door onbekenden werd vermoord. U bent bereid de overlijdensakte voor te leggen en heeft ondertussen aan uw moeder gevraagd deze door te sturen. U vreest ingeval van een terugkeer net als uw vader te zullen worden vermoord. U wijst er nog op dat ook uw schoonbroer overleden is in 2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In het kader van uw huidige verzoek volhardt u in uw voorgaande verklaringen betreffende de ontvoering van uw vader en u voegt hier thans aan toe dat uw vader ondertussen op 16 mei 2017 werd vermoord. U vernam dit in 2017 van uw moeder. U haalde de ontvoering van uw vader reeds aan bij uw tweede en derde verzoek. Er werd toen reeds uitdrukkelijk geoordeeld, en afdoende gemotiveerd, dat aan deze ontvoering geen enkel geloof kan worden gehecht. Het thans louter herhalen van uw voorgaande verklaringen, zonder meer, kan hier geen ander licht op werpen. Dat uw vader bijgevolg ondertussen zou zijn vermoord, kan dan ook niet worden volgehouden. De ongeloofwaardigheid van dit gegeven blijkt voorts eens te meer uit het feit dat u voorheen met geen woord heeft gerept over de moord op uw vader. Nochtans verklaart u thans dat uw vader reeds op 16 mei 2017 werd vermoord én u zou dit ook reeds in 2017 van uw moeder hebben vernomen. Waarom u deze belangrijke gebeurtenis dan niet eerder aanhaalde, is geenszins duidelijk. Uw tweede verzoek werd afgewezen op 22 februari 2017. U diende geen beroep in en wachtte vervolgens tot 8 januari 2018 alvorens een derde verzoek in te dienen. Indien uw vader effectief reeds op 16 mei 2017 zou zijn vermoord, u dit ook in 2017 via uw moeder vernam én u daadwerkelijk meent een vrees te moeten hebben omwille hiervan, kan logischerwijs verondersteld worden dat u reeds eerder een derde verzoek zou hebben ingediend. Dat u echter ook in het kader van uw derde verzoek begin 2018, bijna 8 maanden nadat uw vader zou zijn vermoord, geen enkele melding maakte van deze moord, maakt uw relaas des te ongeloofwaardig.

Dat u bereid bent bewijzen voor te leggen, i.c. de overlijdensakte, én uw moeder reeds contacteerde hieromtrent wijzigt hier niets aan. Hoe dan ook betreft het hier loutere beweringen en bovendien heeft u tot op heden de bewuste overlijdensakte nog niet overgemaakt. De Commissaris-generaal kan niet oordelen over stukken die hem niet worden voorgelegd. Dat ook u, in navolging van uw vaders dood, risico loopt en een vrees moet hebben te worden vermoord, houdt geen steek. Dat uw schoonbroer eveneens om het leven zou zijn gekomen in 2017, is ook een loutere bewering die op geen enkele manier wordt gestaafd. Ook al zou het ten andere zo zijn dat hij overleden is, dan nog volstaat dit niet om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. U verduidelijkt immers op geen enkele manier wat er met uw schoonbroer gebeurde noch toont u in concreto aan op welke manier dit een vrees voor u zou inhouden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als uit de COI Focus "Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad" van 14 november 2018 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat

ISIS sinds 2015 meer en meer werd teruggedrongen. Op 9 december 2017 kondigde eerste minister Haider alAbadi dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied.

Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia Taji, Hosseinia, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Nahrawan, Mada'in, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad.

Het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt neemt in hoofdzaak de vorm van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan ISIS. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Het aantal door ISIS uitgevoerde aanslagen in Bagdad is vanaf begin 2017 sterk teruggelopen in vergelijking met de situatie van 2014 tot 2016. Niet alleen de frequentie maar ook de zwaarte van de aanslagen is in 2017 en 2018, in vergelijking met 2015 en 2016, verder afgenomen. Deze trend werd aan het begin van de ramadan in mei 2017 weliswaar kort onderbroken. Net zoals in de vorige jaren lanceerde ISIS toen een "ramadanoffensief" met een toename van aanslagen in heel Irak. Het geweld nam daarna echter opnieuw op significante en bijna constante wijze verder af in het voorbije jaar, waarbij het stabiliseerde op een veel lager niveau dan voorheen. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken.

Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van ISIS in Bagdad veranderd zijn. De sjiiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) worden daarbij meer gevisieerd. Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Het geweld in de provincie Bagdad heeft tot gevolg dat er maandelijks doden en gewonden te betreuren vallen. Het aantal incidenten is echter sinds november 2016 gevoelig gedaald en dit tot op een niveau zoals voor het laatst in 2012 gezien. Ook het aantal geweldincidenten is over de hele lijn teruggelopen: minder autobommen, minder IED's, en ook minder aan het conflict gerelateerde moorden. Deze trend houdt ook heel 2017 en in 2018 aan met een duidelijke verdere daling van het aantal slachtoffers.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die

terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

In dit opzicht wijst het CGVS er op dat de cijfers in voornoemde COI Focus met betrekking tot het aantal te betreuren burgerslachtoffers niet enkel betrekking hebben op slachtoffers van blind geweld, maar ook op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Bovendien hebben deze cijfers betrekking op het gehele grondgebied van de provincie Bagdad, dat een oppervlakte van 4555 km² heeft en iets meer dan 7 miljoen inwoners heeft.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd: enerzijds worden verplaatsingen bemoeilijkt door de controleposten (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds is Bagdad nog steeds een functionerende grootstad. Ondanks de aanwezige veiligheidsrisico's blijven de infrastructuur, het bedrijfsleven en de publieke sector verder functioneren. Bagdad is geen belegerde stad, de bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is er verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, pretparken enz. blijven er geopend. Gezinnen komen buiten om inkopen te doen, uit te gaan eten of te wandelen. Ook het cultureel leven staat er niet stil. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in Bagdad gestegen. De economische situatie is echter zodanig verslechterd dat de ontevredenheid onder de bevolking sterk is toegenomen. Er zijn talrijke betogingen tegen het falende beleid van de overheid om de infrastructuur op punt te brengen, en vooral ook tegen de alomtegenwoordige corruptie.

De scholen en universiteiten zijn open, en er is gezondheidszorg beschikbaar, al staat de laatste zwaar onder druk en is de toegang tot dit systeem (vooral voor IDP's) moeilijk. Anderzijds is het aantal IDP's in Bagdad het afgelopen jaar sterk geslonken. Dit heeft de druk op gastgezinnen, de huurmarkt en openbare dienstverlening verlaagd.

Verplaatsingen in de stad worden enerzijds weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints (die nu wel meer en meer worden afgebouwd), maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, en is er geen sprake van om het terug in te voeren. De verkeerswegen blijven open, en de internationale luchthaven is operationeel.

De Iraakse autoriteiten hebben bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

Het CGVS wijst er tot slot op dat nergens in het standpunt van het UNHCR inzake de terugkeer naar Irak (UNHCR Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016) geadviseerd wordt om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR stelt nergens dat Iraakezen die afkomstig zijn uit Bagdad niet naar Bagdad kunnen worden teruggestuurd. Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is bijgevolg een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Bagdad niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus

2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2018 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

Verzoeker gaat hiertegen in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 12 februari 2019. De Raad oordeelde bij beschikking van 18 april 2019 dat verzoekende partij geen elementen leek aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker diende hierop een verzoek tot horen in waarna de terechtzitting werd bepaald op 9 augustus 2019, waar verzoekende partij een aanvullende nota indiende. Met arrestnr. 227 962 van 24 oktober 2019 verwierp de Raad het beroep.

Verzoeker tekent op 22 november 2019 cassatieberoep aan.

De Raad van State vernietigt bij arrestnr. 253 446 van 1 april 2022 voormeld arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Dit cassatiearrest steunt op de vaststelling dat verzoekende partij blijkens de door haar overgelegde stukken op 27 september 2019 met een ter post aangetekende brief een replieknota heeft gestuurd naar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dat verzoekende partij deze replieknota eveneens per e-mail van 27 september 2019 naar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft verstuurd, waarna de

Raad de goede ontvangst van deze e-mail heeft bevestigd. De Raad van State oordeelde dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bijgevolg niet zonder schending van artikel 39/76, § 1, van de Vreemdelingenwet kon vaststellen dat verzoekende partij geen replieknota heeft ingediend en dat zij moet worden geacht in te stemmen met het door de commissaris-generaal ingenomen standpunt.

De Raad stelt vast dat de vernoemde replieknota niet kan worden teruggevonden in de desbetreffende rechtsplegingsdossiers.

Teneinde volledige en correcte uitwerking te kunnen geven aan voormeld cassatiearrest dient de Raad (opnieuw) in het bezit te worden gesteld van voornoemde replieknota

De Raad heropende met arrest nr. 280 364 van 18 november 2022 de debatten en bepaalde de terechtzitting op 16 december 2022.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als het enige middel voert verzoeker het volgende aan *“Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”*

2.2. De bestreden beslissing werden genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgend verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen volstaat op zich niet om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.4. In het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad bij arrest nr. 171 127 van 30 juni 2016.

In het kader van zijn tweede en derde verzoek nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Hij stelde geen beroep in tegen deze beslissingen.

Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidig verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige verzoeken om internationale bescherming heeft uiteengezet. Hij volhardt in zijn voorgaande verklaringen en stelt dat zijn vader op 16 mei 2017, omwille van hem, door onbekenden werd vermoord. Hij is bereid de overlijdensakte voor te leggen en heeft ondertussen aan zijn moeder gevraagd deze door te sturen. Hij vreest ingeval van een terugkeer net als zijn vader te zullen worden vermoord. Hij wijst er nog op dat ook zijn schoonbroer overleden is in 2017.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, en het formuleren van algemene beweringen en kritiek, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

De Raad wijst erop dat verzoeker heden verder borduurt op en volhardt in zijn relaas dat reeds eerder door de commissaris-generaal en door de Raad ongeloofwaardig werd bevonden. Het gegeven dat verzoeker in het kader van zijn huidig verzoek louter bijkomende verklaringen heeft afgelegd en documenten heeft voorgelegd die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas.

Verzoeker heeft een e-mail gericht aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, gevoegd aan zijn verzoekschrift, waarin verwezen wordt naar een aantal bijlagen (opeising van het lichaam van zijn vader door zijn moeder bij de politie en de overlijdensakte van zijn vader). De bijlagen zelf van deze e-mail heeft hij niet gevoegd aan zijn verzoekschrift. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft deze e-mail met bijlagen ontvangen en maakt deel uit van het administratief dossier. Deze documenten heeft de commissaris-generaal echter niet beoordeeld.

De Raad wijst erop dat deze documenten in bijlage van de e-mail, die zich bevinden in het administratief dossier, destijds niet voorzien waren van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 waardoor in de door de Raad geredigeerde beschikking gesteld werd dat ze dan ook niet in overweging worden genomen. De Raad merkte in de beschikking evenzeer op dat deze documenten fotokopieën betreffen en de Raad geen bewijswaarde aan fotokopieën hecht omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn. Daarnaast merkte de Raad op dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, aangekocht kunnen worden (*Landeninformatie "COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude"*).

Ter terechtzitting op 9 augustus 2019 alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk werd uitgenodigd te reageren op de beschikking van 18 april 2019, legt verzoekende partij een bijkomende nota neer en stelt zij dat uit de overlijdensakte blijkt dat haar vader gedood is door een schotwonde in het hoofd. Zij wijst erop dat dit nieuwe elementen zijn die verder een zorgvuldig onderzoek vereisen. Onder verwijzing naar een arrest van de Raad nr. 135 960 van 8 januari 2015 wijst verzoekende partij er ook op dat het niet is omdat er veel corruptie is in een land, alle documenten zonder enig verder onderzoek aan de kant kunnen geschoven worden. Verzoekende partij meent dat haar documenten onderzocht kunnen worden op hun authenticiteit wat de commissaris-generaal ook moet doen in het kader van zijn samenwerkingsplicht die voortvloeit uit de Richtlijn. Tot slot wijst verzoekende partij erop dat zij geïntegreerd is en werk heeft.

Verzoekende partij legde op deze terechtzitting een aanvullende nota neer en brengt hierbij de originele versie bij van de documenten die zij eerder via e-mail op 7 januari 2019 aan het Commissariaat-generaal heeft laten gewaar worden, zijnde (i) de overlijdensakte van haar vader; en (ii) het bewijs dat haar moeder het lichaam van haar vader aan de politie heeft opgeëist.

Bij beschikking van 5 september 2019 werd de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen medegedeeld dat voornoemde elementen de kans aanzienlijk vergroten dat verzoekende partij voldoet aan de voorwaarden die vereist zijn voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, en werd vastgesteld dat hij de bestreden beslissing moet vernietigen omdat hij niet kan komen tot de bevestiging of de hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen van deze nieuwe elementen.

Met toepassing van artikel 39/76, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet beval de voorzitter van de IVde kamer destijds de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voornoemde nieuwe elementen te onderzoeken en hem een schriftelijk verslag te bezorgen binnen acht dagen na de kennisgeving van deze beschikking.

Op 16 september 2019 maakt de commissaris-generaal in een schriftelijk verslag zijn standpunt over aangaande de nieuwe gegevens die verzoekende partij heeft neergelegd. Deze luidt als volgt:

“2.1.1. Verweerder is van oordeel dat de vaststelling dat verzoeker actueel originele stukken bijbrengt geenszins afbreuk doet aan de motivering van de bestreden beslissing.

*2.1.1.1. Verweerder benadrukt vooreerst dat verzoeker een vierde verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, en dat zijn eerste verzoek door het Commissariaat-generaal op 29 februari 2016 werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden problemen met Asaeb al Haqq (AAH). Verzoeker kreeg daarbij de kans om zijn verzoek zo correct en omstandig mogelijk uiteen te zetten en waar mogelijk te staven met stukken. De weigeringsbeslissing die na onderzoek van alle elementen genomen werd door het Commissariaat-generaal, werd in een arrest van 30 juni 2016 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. De beslissing in het kader van dit eerste verzoek was het voorwerp van de in de Belgische wetgeving bepaalde beroepsmiddelen, waardoor deze nu kracht van gewijsde geniet. In het kader van verzoekers tweede en derde verzoek stelde het Commissariaat-generaal vast dat verzoeker verklaringen aflegde die volledig in het verlengde liggen van zijn eerdere als ongeloofwaardig bevonden verklaringen, onder meer dat zijn vader op 20 augustus 2016 ontvoerd werd door gewapende militieleden die op zoek waren naar verzoeker. Het Commissariaat-generaal besliste tot een weigering van inoverwegingname respectievelijk op 22 februari 2017 en 15 maart 2018. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissingen. Verweerder stelt vervolgens vast dat verzoeker in het kader van zijn huidige en vierde verzoek volhardt in zijn voorgaande als ongeloofwaardig bevonden verklaringen betreffende de ontvoering van zijn vader en hier thans aan toevoegt dat zijn vader op **16 mei 2017** werd vermoord. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift (d.d. 12 februari 2019) aan dat hij het overlijden van zijn vader pas in **april 2018** van zijn moeder heeft vernomen. Dat verzoeker pas bijna een jaar later zou hebben vernomen dat zijn vader vermoord is, is volstrekt onaannemelijk gelet op verzoekers verklaringen dat hij contact heeft met zijn moeder en zus via whatsapp en viber (zie verklaring volgend verzoek, d.d. 11 december 2018, punt 20). De vaststelling dat verzoeker bovendien nog tot **13 november 2018** wachtte alvorens een vierde verzoek in te dienen, doet verder afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoeker geschetste vrees.*

2.1.1.2. Verweerder wijst er vervolgens op dat verzoeker heden verder borduurt op en volhardt in het relaas dat reeds eerder door het Commissariaat-generaal ongeloofwaardig werd bevonden. Het gegeven dat verzoeker naar aanleiding van zijn vierde verzoek om internationale bescherming louter bijkomende verklaringen aflegt en documenten voorlegt waaraan geen bewijswaarde kan worden toegekend, wijzigt hier niets aan en is op zich ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn initiële relaas. Verweerder benadrukt dat documenten moeten worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen en derhalve slechts objectieve bewijswaarde hebben voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. In casu oordeelde het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden problemen met AAH, de ontvoering van en de moord op zijn vader.

*Bovendien stroken verzoekers verklaringen in het kader van zijn huidige en vierde verzoek niet met de inhoud van de door hem neergelegde overlijdensakte. Zo verklaarde verzoeker dat zijn vader op **16 mei 2017** werd vermoord (zie verklaring volgend verzoek, d.d. 11 december 2018, punt 12), terwijl op de overlijdensakte **d.d. 1 augustus 2017** als datum van overlijden **17 augustus** staat vermeld. Ook het neergelegde bewijs dat zijn moeder het lichaam van zijn vader bij de politie heeft opgeëist, kan de geloofwaardigheid van verzoekers asielaas niet herstellen. Het betreft immers een handgeschreven document zonder officiële hoofding dat bijgevolg door om het even wie en om het even waar kan zijn opgemaakt.*

Bijkomend wijst verweerder er nog op dat er in Irak op grote schaal wordt gefraudeerd met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst kunnen worden of via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, aangekocht kunnen worden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

2.1.2. Verweerder besluit dat verzoeker in het kader van zijn vierde verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde Wet in aanmerking komt.”

De Raad stelde destijds verkeerdelijk vast dat verzoekende partij geen replieknota heeft ingediend en oordeelde dat verzoekende partij derhalve geacht werd in te stemmen met het door de commissaris-generaal in zijn verslag ingenomen standpunt.

Thans stelt de Raad vast dat verzoeker ter terechtzitting van 16 december 2022, de desbetreffende replieknota neerlegt.

Verzoeker geeft hierin te kennen dat de commissaris-generaal aangaf de eerdere verzoeken om bescherming te hebben afgewezen en vervolgens oordeelde dat er geen geloof kan worden gehecht aan de ontvoering en de moord op zijn vader. In dit licht wijst verzoeker erop dat tegen deze eerdere beslissingen van de commissaris-generaal geen beroep werd ingediend en onder verwijzing van een Franstalig arrest van de Raad stelt dat een administratieve beslissing geen kracht van gewijsde heeft.

Overeenkomstig het “*privilège du préalable*” wordt een administratieve rechtshandeling, zoals de bestreden beslissing geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet vernietigd of ingetrokken is. Het *privilège du préalable* heeft dan ook finaal geen andere betekenis dan dat het procesinitiatief bij de verzoekende partij legt. Deze dient zich tot de rechter te wenden wanneer hij de rechtmatigheid ervan betwist, hetgeen *in casu* niet is gebeurd.

Waar verzoeker in deze replieknota verder aanvoert dat zijn moeder hem niet eerder de waarheid durfde te vertellen over de dood van zijn vader omdat ze wist dat “het niet goed was” en zijn situatie in België zeer ingewikkeld was en om hem dan ook niet meer in de problemen te brengen, kan hij niet overtuigen. Dit zijn louter *post-factum* beweringen die geenszins concreet worden toegelicht. De Raad ziet dan ook niet in op welke wijze het bericht over de dood van verzoekers vader verzoeker in België in de problemen zou brengen te meer zij blijkbaar wist dat “het hier niet goed ging” en zijn situatie hier ingewikkeld was. Dit wordt overigens in de nota ook niet nader toegelicht. Ook is het niet geheel duidelijk waarom verzoekers moeder dan in 2018 plots wel van oordeel was dat verzoeker hiervan op de hoogte diende te worden gesteld. Ook dit wordt niet concreet verduidelijkt. De Raad acht het in navolging van de commissaris-generaal dan ook niet aannemelijk dat verzoeker pas bijna een jaar later zou hebben vernomen dat zijn vader vermoord is, gelet op zijn verklaringen dat hij contact heeft met zijn moeder en zus via whatsapp en viber.

De vaststelling dat verzoeker bovendien nog tot 13 november 2018 wachtte alvorens een vierde verzoek in te dienen, waarover de commissaris-generaal oordeelde dat dit afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoeker geschetste vrees, tracht verzoeker te weerleggen door erop te wijzen dat hij eerder in Duitsland verbleef en dan ook eerder geen volgend verzoek om internationale bescherming kon indienen. De Raad stelt vast dat verzoeker nadat de commissaris-generaal zijn derde verzoek om internationale bescherming niet in overweging nam, hiertegen geen beroep aantekende, maar wel naar Duitsland vertrok om daar een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Het is echter niet omdat verzoeker besluit het land te verlaten en elders zijn kans te wagen, dat dit de commissaris-generaal kan worden aangerekend. Indien verzoeker daadwerkelijk een ernstige vrees voor vervolging had of er een reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde bestond, kan wel degelijk worden verwacht dat hij beroep zou indienen tegen de beslissing van de commissaris-generaal en zeker niet dat hij een poging zou wagen in een ander land van de Europese Unie. Dat verzoeker besloot het land te verlaten en in Duitsland een verzoek om bescherming in te dienen waardoor zijn vierde verzoek om internationale bescherming pas op 13 november 2018 werd ingediend betrof dan ook de eigen keuze van verzoeker. De bij de replieknota gevoegde stukken inzake zijn verzoek om internationale bescherming in Duitsland zijn ter zake dan ook niet dienstig.

Waar in de replieknota wordt aangevoerd dat het indienen van documenten nutteloos is waar door de commissaris-generaal wordt gesteld dat de door verzoeker neergelegde documenten geen bewijskracht hebben omwille van ongeloofwaardige verklaringen kan verzoeker evenmin worden gevolgd.

In navolging van de commissaris-generaal benadrukt ook de Raad dat documenten moeten worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen en derhalve slechts objectieve bewijswaarde hebben voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. *In casu* oordeelde het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden problemen met AAH, de ontvoering van en de moord op zijn vader. Bovendien kan hierbij worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen in het kader van zijn huidige en vierde verzoek niet met de inhoud van de door hem neergelegde overlijdensakte

stroken. Zo verklaarde verzoeker dat zijn vader op 16 mei 2017 werd vermoord (zie verklaring volgend verzoek, d.d. 11 december 2018, punt 12), terwijl op de overlijdensakte d.d. 1 augustus 2017 als datum van overlijden 17 augustus staat vermeld.

Bij de replieknota wordt een gecorrigeerde vertaling gevoegd. Hierbij wordt gesteld dat de overlijdensakte van verzoekers vader op 1 augustus 2017 opgesteld, alsook geregistreerd omdat het lichaam niet eerder kon worden geïdentificeerd. Diens dood gaat volgens verzoeker dan ook terug tot 16 mei 2017, hetgeen in overeenstemming is met het document dat op de terechtzitting van 9 augustus 2019 werd neergelegd. Bij nazicht van voormelde gecorrigeerde vertaling kan de Raad niet vaststellen dat hierin sprake is van een overlijden op 16 mei 2017. Ook hierin wordt gesteld dat de overledene overleden is in de maand augustus van het jaar 2017. De volgens verzoeker werkelijke overlijdensdatum van 16 mei 2017 wordt hierin niet vermeld.

Ook het neergelegde bewijs dat zijn moeder het lichaam van zijn vader bij de politie heeft opgeëist, kan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas niet herstellen. Het betreft immers een handgeschreven document zonder officiële hoofding dat bijgevolg door om het even wie en om het even waar kan zijn opgemaakt.

Voor zover verzoeker onder verwijzing van een Franstalig arrest van de Raad aanvoert dat het enkele feit dat corruptie in een land welig tiert, niet volstaat om alle door een verzoeker uit dat land overgelegde documenten hun bewijskracht te ontnemen, gaat hij aan de voormelde door de commissaris-generaal bijgebrachte motieven omtrent deze documenten voorbij.

Bijkomend wijst verweerder er terecht nog op dat er in Irak op grote schaal wordt gefraudeerd met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst kunnen worden of via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten, aangekocht kunnen worden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Verzoeker betwist in voorliggend verzoekschrift de veiligheidssituatie in Bagdad en verwijst naar artikels en rapporten, om aan te tonen dat de veiligheidssituatie er van die aard is dat Bagdad niet veilig is.

Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de *UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq* van mei 2019 als uit de *EASO Country Guidance Note : Iraq* van juni 2022, waaraan gerefereerd wordt in de aanvullende nota die door de verwerende partij op 3 oktober 2022 werd neergelegd, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Irak de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoekende partij afkomstig is. Gezien de verklaringen van verzoekende partij met betrekking tot haar herkomst uit Irak, dient *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term 'Baghdad Belts'. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021 en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022) waaraan gerefereerd wordt in de aanvullende nota die door de verwerende partij op 3 oktober 2022 werd neergelegd, blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017. De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse

milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies. In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, lag in de eerste 10 maanden van 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag. De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Momenteel voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars. De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. In de Baghdad Belts blijft de organisatie ook tribale en gemeenschapsleiders viseren. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties. De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Eenheden van de PMF gelieerd aan Iran voerden raketaanvallen uit op (militaire) installaties van de VS en de internationale coalitie en gebruikten berm bommen tegen wegtransporten in opdracht van de internationale coalitie. Installaties en manschappen van het Iraakse leger die zich op dezelfde plaatsen bevonden werden eveneens getroffen. Het effect van deze ontwikkelingen op de burgerbevolking is veeleer beperkt. Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geïmplementeerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel kleinschalige antiregeringsbetogingen plaats. Deze gingen soms gepaard met geweld. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie - sjiiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse militieën – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Begin november 2021 voerden pro-Iraanse militieën een droneaanval uit op de residentie van eerste minister Kadhimi waarbij verschillende van zijn bewakers gewond raakten. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerden ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiiitische militieën en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak

door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen. Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar Bagdad louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in voormelde Country Guidance Note over Irak van juni 2022 (p. 184-187). Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover de verwerende partij beschikt niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn, of door verzoeker werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoekers vragen, kan de Raad de bestreden beslissingen slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF